

Haličské zvesti

ROČNÍK XXI
ČÍSLO 2
AUGUST 2013

Občasník občanov Haliče vydáva Obecný úrad v Haliči

“Tolerancia nie je ľahostajnosť, ale múdra viera, že i ten druhý môže mať svoju pravdu.”
Francis Bacon

Pripomínáme si 160. výročie narodenia Theodora Kosztku-Csontváryho

„Génus je človek, ktorý je vybraný rukou osudu, ktorého predkovia boli obdarení pevnou vôľou, inteligenciou a umeleckým talentom. Je to človek, ktorý prichádza na svet plný lásky, ktorý miluje svoju dojkú, miluje slnko a hviezdy, túži po prírode a beží za motýľom; ktorý miluje pravdu a nikdy sa ho nezmocní nuda; ktorý rád pracuje a zlomený prítomnosťou myslí len na budúcnosť; ktorý načúva usmernenia svojho srdca v každom boji; ktorý zmenený svojou profesiou túži po návrate do študentského života, bádať a študovať v knižniciach. Je to človek, ktorý žiarlivo povstáva pri počutí mien slávnych ľudí, ktorý je neúnavne zapálený, ale nikdy prehnane hrdý na svoj vlastný čas; ktorý túži vedieť o svete všetko a cestovanie považuje za skvelý údel; ktorý vidí medze, ale nezaváha; ktorý je vždy vo všetkom jedinečný a celkom nezávislý...”
(Csontváry, výňatok z listu Gustávovi Keletimu)

Vyššie citované riadky nám naznačujú, aká bola životná filozofia veľkého umelca svetového formátu, Michala Theodora Kosztku-Csontváryho,

ktorý jednu etapu svojho nie veľmi dlhého života prežil ako lekárnik aj v našej Haliči. 5. júla tohto roku uplynulo 160 rokov od maliarovho narodenia. Tak ako veľa iných umelcov počas svojho života ostal nepochopený a i po svojej smrti bol dlho takmer zabudnutý. Dokonca i do jeho hrobu na budapeštianskom cintoríne chceli v päťdesiatych rokoch pochovať niekoho iného. Narodil sa v Sabinove v rodine lekára Michala Kosztku a mladosť prežil v Spišskej Novej Vsi, kde podľa vlastných slov 13. októbra 1880 zakúsil mystické odhalenie, v ktorom mu vnútorný hlas predpovedal: „Budeš najväčším maliarom „slnečnej cesty“ (plein-air) na svete, väčším než Rafael“. Nech to už bolo akokoľvek, naplneniu tejto vízie zasvätil celý svoj život a na prípravu si vyčlenil 20 rokov. V roku 1884 prišiel do Haliče, kde si otvoril lekáreň. Ako inde sám píše, mal povolanie, ktoré mu mohlo zaručiť uznanie i bohatstvo, no lekáreň prevádzkoval z iných pohnútok. Chcel zarobiť dostatok peňazí na svoje cesty, na ktorých vznikli jeho vrcholné diela. Jeho pobyt v Haliči však bol

Csontváry
zabudnutý umelec

výstava reprodukcií
obrazov

Theodora Kosztku
- Csontváryho

Halič, Podzámočné nám.
17.8.2013

s podporou

sprevádzaný i údajnými konfliktami s rodinou grófa Forgácha, i nepochopením veľkej časti obyvateľstva. Jeho radikálne odsudzujúce názory na alkohol a cigarety, ako aj to, že bol vegetariánom, z neho spravilo v očiach ľudí čudáka. O Haliči tej doby aj s ohľadom na konflikty s vrchnosťou píše: „Obec je neusporiadaná, ale v budúcnosti sa raz stane svetoznáмым miestom s pradávnym hradným kaštieľom. Park, rybník, bažantnica a fabrika predstavujú krásu, ktorá nemá obdobu v celej krajine. Zimy nie sú drsné, víchrice sú takmer neznáme. Halič má vynikajúcu

pitnú vodu, zdravé ovzdušie, kvôli ktorému i v súčasnosti prichádzajú majetnejší na zotavenie a rekreáciu. My Haličania spokojne spávame, deti sa hrajú a šantia, kým inde praskajú steny múrov, lámu sa sťažne lodí, padajú stromy, hynú ľudia i zvieratá.“ Hoci väčšinu diel vytvoril Csontváry mimo Haliče, predsa takmer každý jeho obraz nesie jej stopy. Už len tým, že ako lekárnik a znalec chémie, farby na svoje obrazy miešal s využitím textilných práškových farieb používanými v haličskej textilke. Počas Haličských slávností sa Csontváry do Haliče vráti aspoň

v podobe reprodukcí jeho obrazov. Realizáciu výstavy s názvom Csontváry – zabudnutý umelec podporila Nadácia SPP, v rámci dotačného programu Dedičstvo regiónov. Prostredníctvom veľkoplošných reprodukcí sa budete môcť zoznámiť s maliarovou tvorbou a na informačných paneloch si budete môcť prečítať ďalšie zaujímavosti z autorovho života a jeho pobytu v Haliči. Všetci ste srdečne pozvaní.

Mgr. Alexander Udvardy

Medzinárodný projekt Stolpersteine už aj v Haliči

Na podnet v Haliči narodenej pani Judity Sternlichtovej, ktorej rodina žila v dome na Ul. mieru sa aj do Haliče rozšíril projekt Stolpersteine. Názov projektu možno preložiť ako „kameň na zakopnutie“, keďže ide o kocky o rozmere 10x10 cm, ktoré sú umiestnené v chodníku pred domom, kde pred odvlečením žili obeť nacistických represálií voči Židom, Rómom, homosexuálom a iným, v tej dobe nežiadúcim osobám. Takto osadená mosadzná dlažbová kocka s vyrytým menom, dátumom narodenia, deportácie a úmrtia okoloidúcim trvalo pripomína konkrétnu obeť zvrátenej nastickej ideológie. Na Slovensku projekt od roku 2012 realizuje občianske združenie Antikomplex. Ako uvádzajú na svojej stránke www.antikomplex.sk, projekt vytvoril a dodnes realizuje nemecký umelec Günter Demnig z Kolína nad Rýnom od roku 1996. Každú kocku, podobne ako tie v Haliči, aj sám do chodníka vkladá. Dodnes bolo

uložených okolo 40 tisíc kameňov v 12 krajinách Európy. Občania našej obce si 22. júla 2013 pietnym aktom, spolu s príbuznými rodiny Sternlichtovej žijúcej v zahraničí, pripomenuli tragédiu, ktorá sa stala aj v ich rodine, keď do koncentračných táborov boli odvlečení 5 členovia tejto rodiny. Pietny akt sa konal pred ich bývalým

rodinným domom položením piatich kamienkov – doštičiek na chodník. Prítomným sa postupne prihovorili pani Judita Sternlichtová, zástupca organizácie Antikomplex, starosta obce Vladimír Rehanek, ako aj evanjelický pán farár Mgr. Dušan Hučka, ktorý prítomných pozval pozrieť si niekdajšiu židovskú synagógu, teraz

evanjelický kostol. Následné posedenie na obecnom úrade sa nieslo v duchu spomienok na časy nie tak dávno minulé, ktoré si však treba stále pripomínať, aby sa ľudstvo v budúcnosti vyhlo podobným tragédiám.

Mgr. Alexander Udvardy

Deň detí

Ideálny dátum, krásne počasie a bohatý program prilákali na Podzámocké námestie deti spolu s rodičmi či starými rodičmi. Kultúrna komisia v spolupráci so základnou školou pre všetky deti pripravili veselý Deň detí so súťažami a atrakciami. Deti si mohli popozerať zbrane, ktoré používajú policajti a obzrieť ich auto. Pobavili ich aj ukážky kynologického výcviku a potom sa už s chuťou pustili do súťaženia. Hoci sme takúto akciu organizovali len prvýkrát, do súťaží sa zaregistrovalo až 120 detí. Okrem zábavných súťaží na deti čakala aj lesná pedagogička Ing. Marcela Majorošová z Lesov SR, š.p. a naše poďakovanie patrí aj Adke Haškovej, ktorá si pre deti pripravila tvorivé dielne, rovnako ako našim hasičom pod vedením Petra Žiga, ktorí deťom pristavili hasičské autá. Azda ani nebola chvíľka, kedy by nejaké auto zostalo neobsadené. Za účasť v súťažiach, na tvorivých dielnach, či lesníckej hre dostávali deti drobné odmeny a pečiatky na súťažnú kartu. So záujmom si pozreli aj bábkové divadlo o Dlhom, Širokom a Bystrozrakom, no to už sa nevedeli dočkať zrebovania hlavných cien spomedzi všetkých vyplnených kartičiek. Deti súťažili o zaujímavé ceny, ktoré sme získali vďaka našim sponzorom: Imet, a.s., Kofemika, spol. s.r.o., Lustroj, s.r.o.,

TSV papier, Andrea Hašková – eshop www.nasobchodik.sk, Pohostinstvo Jozef Turek, Pekáreň Halič s.r.o., p. Milan Rapčan. Všetkým v mene detí

ďakujeme a už teraz sa tešíme na Deň detí 2014.

Mgr. Alexander Udvardy

Vyhodnotenie výstavy Haličský Legáč

Od 28. 5. 2013 až do 1. 6. 2013 ste mohli navštíviť 1. ročník lego výstavy Haličský legáč, kde vystavovali deti z našej obce a zo ZŠ s MŠ Halič svoje výtvary postavené podľa lego návodu alebo podľa vlastnej fantázie. Návštevníci výstavy mali možnosť hlasovať za najkrajší alebo najkreatívnejší „LEGOVÝTVOR“.

1. miesto:	Martin Kékety	67 hlasov
2. miesto:	Dominika Belková	59 hlasov
3. miesto:	Lenka Lenčová	55 hlasov
4. miesto:	N. Tóčíková – B. Bystrianska	49 hlasov
5. miesto:	Michal Galád	26 hlasov

Lahodný ovocný koláč

Suroviny: 5 vajec, 150 g polohrubej múky, 150 g práškového cukru, prášok do pečiva, vanilkový cukor, 2 kyslé smotany, 2 šľahačky v prášku, ovocie - najlepšie čerstvé čerešne, červená želatína, stužovač šľahačky.

Postup: Päť žĺtkov, 5 lyžíc horúcej vody a práškový cukor vymiešame, pridáme múku, vyšľahané bielky a prášok do pečiva. Vlejeme do vyššieho vymasteného plechu. Korpus upečieme a necháme vychladnúť. Po vychladnutí polejeme šťavou z ovocia, alebo potrieme džemom. Kyslú smotanu vymiešame so stužovačom šľahačky, šľahačku so sáčku vymiešame, zmiešame so smotanou a necháme stuhnúť. Zmes naniesieme na vychladnutý korpus, naň poukladáme ovocie a polejeme želatínou.

AKTUALITY

Obecná knižnica opäť otvorila svoje brány pre deti, ktoré chceli zažiť rozprávku na vlastnej koži v rámci podujatia Noc s Andersenom 5. 4. 2013. Dvadsiatka detí si užila návštevu policajtov, návštevu horára, strašidelné skrývačky a iné aktivity.

Na Ulici športovej práve prebieha výstavba nového chodníka s rozpočtovým nákladom 17 469,34,- €. Chodník bude osvetlený, súčasťou bude lavička na oddych a smetné koše. Realizáciou tohto chodníka sa rozšíri centrum obce tak, ako to bolo pôvodne plánované pri stavbe Regenerácia centra obce Halič, ktorá bola ukončená v roku 2011 z Eurofondov. Predpokladaný termín ukončenia je 10. august 2013.

Ministerstvo kultúry SR v rámci dotačnej schémy Akvizícia knižníc podporilo projekt obecnej knižnice Do knižnice za poznaním a zábavou sumou 500,- €, ktorá je určená na rozšírenie knižničného fondu.

8. 6. 2013 zavítal do našej farnosti J. E. Mauro kardinál Piacenza, aby posvätil nový krídlový oltár a zrekonštruovaný kostol sv. Juraja v Starej Haliči.

Po skončení osláv MDD sme symbolicky urobili bodku za mesiacom máj, kedy bol za sprievodu Hudobno-speváckej skupiny Haličan zvalený máj.

V jarných mesiacoch Obecný úrad, Obecná knižnica a ZŠ s MŠ v Haliči zorganizovali

sériu výstav. Malá sála kultúrneho domu hostila veľkonočnú výstavu prác žiakov ZŠ s MŠ spolu s putovnou výstavou Víťezslavy Klimtovej Pohádková země. Nasledovala ich výstava obrazov Margity Janštovej a sprievodnou akciou MDD bol prvý ročník súťažnej výstavy „legovýtvorov“ Haličský Legáč.

MATKA

*Pane, ktorý si na nebi,
zachovaj všetkým deťom mamy.
Nech ako cesto na chliebík
im rastú v teple pod rukami.
Zachovaj nám rodičov oboch,
mocný Pane,
veď dve ruky od Teba máme.
Dve ruky deťom stvoril Boh:
pre očka jednu,
druhú mame.*

Je také slovo, krátké, milé, láskavé. Slovo, ktoré sa každé batôľa naučí vysloviť ako prvé. Je ospievane v poézii, zhmotnené v umení a navždy zachované v každom srdci – **matka, mama** – to je láska sama, prevtelená do ženy, je to láska, ktorá nás sprevádza celým životom. Je nevýslovne trpezlivá, cháповá, milá a obetavá. Naša mama, ktorá nám ofúkava naše boliestky, ktorá sa teší z našich úspechov, ktorá sa trápi pre naše starosti a to aj dnes, keď sme už dávno vyrástli z detských dupačiek...

Mamička – pracovitá, kamarátska, starostlivá, trpezlivá, obetavá, láskavá, milujúca, odpúšťajúca, oddaná... Pri slove – mama si každý z nás predstaví svoju matku. Milú a dobrotivú, ktorá bdela pri našej postieľke, keď sme ochoreli, ktorá sa tešila z našich prvých krôčikov a ofúkala kolienko, keď sme spadli, ktorá pritúlila, zovrela v náručí, plakala s nami, keď sme už dospeli a bolo nám ťažko. Bola a je to mama, ktorá vedela a vie dať slovám najkrajšiu a najláskavejšiu podobu. A je to tá istá mama, ktorej slová sme toľkokrát nevzali vážne a potom sme ju s ľútosťou prosili o odpustenie. V druhú májovú nedeľu 12. 5. 2013 o 16-tej hodine sa zaplnila veľká sála Kultúrneho domu v Haliči mamičkami a babičkami, ktoré si pozreli bohatý program detí a žiakov zo ZŠ s MŠ Halič, Súkromnej základnej umeleckej školy Lučenec-Opatová a Hudobno-spevackej

skupiny Haličan. Svojím príhovorom sa predseda komisie kultúry, športu, školstva, detí a mládeže Mgr. Igor Kokavec poďakoval mamám za všetku tú veľkú lásku, za nehu a starostlivosť, ktorou každá matka zahŕňuje svoje deti, za opateru a nekonečnú trpezlivosť a obetavosť, za každú rozprávku, ktorou obohacovali a obzvláštnili detskú dušu. Za každú pieseň, zaspievanú s láskou nad kolískou. Za každý bozk na dobrú noc a za každé ráno a každý deň s mamou. Za strach o dieťa, keď sa zmietalo v horúčke, za každé slovo, ktoré svoje dieťa naučili. I za to, že svoje deti učia viere a láske, že každý deň im odovzdávajú kus seba. Za to, že držia nad nimi ochranné ruky, keď kráčajú životom. Aj za to, že keď z tej správnej cesty niekedy vybočia, pomáhajú im znova nájsť správny smer. Tiež za to, že stoja pri nich v dobrom aj v zlom a že ich láskavé oči neochvejne sledujú každý ich

krok. Milan Rúfus vo svojej Modlitbe za rodičov v závere hovorí – ... veď dve rúčky od Teba máme, dve rúčky deťom stvoril Boh: pre ocka jednu,

druhú mame. Nuž každému dieťaťu želáme za každú mamu, aby ich rúčky nikdy nezostali prázdne, aby sa ich mohli celý život držať obidvomi,

lebo je to naozaj tak, že matkine ruky sú nikým a ničím nenahraditeľné.

Veronika Belková

Ocenenie žiakov Základnej školy Halič za vynikajúce výsledky vo výchovno-vzdelávacom procese, reprezentáciu školy a obce v školskom roku 2012/2013 a ocenenie učiteľa šk. roka 2012/2013

Slávnostný obrad ocenenia najlepších žiakov Základnej školy Halič v šk. roku 2012/2013 a ocenenia učiteľa Základnej školy Halič v šk. roku 2012/2013 sa uskutočnil 27. júna 2013 o 10.00 hod v Obradnej miestnosti Obecného úradu v Haliči. Pri výbere žiakov na ocenenie boli zohľadnené: vynikajúce výsledky vo výchovno-vzdelávacom procese, výsledky v rôznych oblastiach záujmovej činnosti, výrazné úspechy v riešení predmetových olympiád, súťažiach, reprezentácia školy a obce. Tento rok boli najlepšími:

Chiara Riana Lepiešová
Erik Hámorník
Michal Galád
Miroslava Gréčová
Gabriela Berkyová
Diana Rajprichová
Marek Malatinac
Lucia Peťková
Alexander Repecký
Nina Tóčíková
Simona Hrončeková
Viktória Hikkerová
Samuel Gonda
Patrik Košťalik

Martina Karásek
Nikola Malatincová
Alexandra Šul'ajová
Viktória Fajčíková
Peter Dudáš
Lukáš Hronec
Dajana Svoradová
Bronislava Kamenská
Kristína Maková
3. A
3. A
3. A
4. A
4. A
4. A
4. A
5. A
5. A

Za dobré výsledky vo vyučovaní fyziky, informatiky a techniky inovatívnymi formami a metódami, za dlhodobú správu troch učební výpočtovej techniky a správu počítačovej siete školy, za

7. A zabezpečovanie aktualizácie programového vybavenia účtovnej agendy,
7. A
8. A za zapojenie sa so žiakmi 8.A do celoslovenskej súťaže „Festival fyzikálnych filmov“ a za získané 1. miesto s filmom „Hustota kvapalín“,
8. A
8. A za zodpovedne vykonávanú prácu a reprezentáciu na celoslovenskej úrovni, za zvelaďovanie dobrého mena haličskej školy ako aj samotnej obce Halič si prevzal z rúk starostu obce ocenenie **Učiteľ šk. roka 2012/2013** ako aj fin. odmenu **Mgr. Ľuboslav Galád**.

Veronika Belková

Zrkadlo práce poslancov obecného zastupiteľstva

Uznesenia

z 2. riadneho zasadnutia OZ konaného dňa 12. 4. 2013

Obecné zastupiteľstvo v Haliči

A/ Berie na vedomie:

1. Informácie o podaných žiadostiach na štátne fondy a nadácie.
2. Informácie z prezentácie o možnosti výstavby nájomných bytov firmy INNOVIA, s.r.o.
3. Výsledky ankety o pomenovaní námestia.
4. Informácie zo zasadnutia komisií.
5. Mesačný plat hlavnej kontrolórky na rok 2013 vo výške 124,- € mesačne.

B/ Súhlasí:

1. So zakúpením kovového pletiva za brány v areáli TJ, s príspevkom na mzdu vodiča obecného autobusu poskytnutého pre mužstvo dorastu na zápasy odohraté na ihriskách súperov a s obsadením športového hospodára, zamestnanca obce s maximálnym ohodnotením ceny práce v objeme 200,- € za kalendárny mesiac.
2. S navýšením mesačnej mzdy zástupcovi starostu obce o 50,- € od 1. 1. 2013.
3. S pomenovaním námestia podľa vykonanej ankety na „Podzámocké námestie“.
4. Aby firma STRABAG počas rekonštrukcie cesty Halič – Polichno vykonala aj uloženie cestných obrubníkov v dĺžke 35 m, ktoré budú oddeľovať cestné teleso od pláno-

vaného chodníka.

C/ Schvaľuje:

1. Záverečný účet obce Halič za rok 2012.
2. VZN č. 2 o určení výšky príspevku na činnosť školy a školského zariadenia.
3. VZN č. 3 o financovaní originálnych kompetencií obce na úseku školstva s prílohou.
4. a) podľa § 9a odst. 8 písm. b zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov predaj parcely č. C-KN 720/29 – záhrada o výmere 295 m². Uvedená parcela tvorí príslušnú plochu k pozemku zastavanom stavbami vo vlastníctve kupujúcich a pozemok, ktorý je predmetom zmluvy svojím využitím tvorí nedeliteľný celok so stavbami vo vlastníctve kupujúcich. Predmetná nehnuteľnosť – pozemok nie je využiteľný pre obec ako vlastníka.
- b) predaj pozemku pre kupujúcich Štefana Molnára, rod. Molnára, nar. 11. 8. 1949 a Alžbety Molnárovej, rod. Svoradovej, nar. 29. 5. 1953, bytom Staničná č. 510/7, 985 11 Halič.
- c) cenu za celú predávanú nehnuteľnosť určili poslanci obecného zastupiteľstva vo výške 1,- €, nakoľko za predávaný pozemok p. č. C-KN 720/29 už manželia Molnárovci zaplatili v roku 1995 a chybou obce nebola uvedená parcela prevedená do vlastníctva kupujúcich.
5. a) podľa § 9a odst. 8 písm. b zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov predaj obecnej parcely C-KN 461/42 zastavané plochy a nádvoria o výmere 8

m². Uvedená parcela tvorí príslušnú plochu k pozemku zastavanom stavbami vo vlastníctve kupujúcich a pozemok, ktorý je predmetom zmluvy svojím využitím tvorí nedeliteľný celok so stavbami kupujúcich.

b) predaj pozemku pre kupujúcich Alexandra Fízera, rod. Fízera, nar. 25. 2. 1955 a Máriu Fizerovú, rod. Horváthovú, nar. 20. 12. 1953, bytom Lúčna č. 488/7, 985 11 Halič.

c) cenu za celú predávanú nehnuteľnosť určili poslanci obecného zastupiteľstva v Haliči vo výške 1,- €, nakoľko uvedená nehnuteľnosť bola omylom odčlenená od pôvodnej parcely č. C-KN 462/19 pri uskutočnení ROEPU v obci Halič.

6. Mesačný plat starostu obce od 1. 1. 2013 vo výške 2 338,- €.

Uznesenia

z 3. riadneho zasadnutia OZ konaného dňa 14. 6. 2013

Obecné zastupiteľstvo v Haliči

A/ Berie na vedomie:

1. Vyhodnotenie rozpočtu obce Halič za 1. štvrťrok 2013.
2. Vyhodnotenie rozpočtu ZŠ s MŠ Halič za 1. štvrťrok 2013.
3. Informáciu starostu obce o vypracovanej technickej štúdii pre realizáciu samostatnej komunikácie pre nemotorovú dopravu.
4. Informáciu hlavnej kontrolórky s vykonaním následnej finančnej kontroly, ktorá bola zameraná na kontrolu finančného hospodárenia TJ Slovan Halič za 1. štvrťrok 2013.
5. Informáciu o programe na Haličské

slávnosti.

6. Rozpis služieb počas Haličských slávností.

7. Informácie z komisií.

B/ Súhlasí:

1. S prenájomom malej sály pre p. Fízera za účelom nácviku v stredu od 17⁰⁰ do 19⁰⁰ hod. bezplatne s podmienkou vrátenia kľúčov v ten istý deň.

2. S bezplatným prenájomom KD pre TJ Slovan Halič dňa 22. 6. 2013 za účelom konania zábavy.

3. Súhlasí s odmenou pre p. učiteľa Mgr. Galáda, ktorej výšku určí starosta obce.

4. So zapožičaním autobusu pre p. Tomana za cenu 0,80,- €/km.

5. S prihlásením autobusu na úhradu cestnej dane na dni, počas ktorých bude autobus jazdiť pre cudzích žiadateľov.

6. S fakturáciou uhradenej cestnej dane žiadateľovi.

C/ Schvaľuje:

1. VZN obce Halič č. 4/2013 o ochrane ovzdušia a poplatkoch za znečisťovanie ovzdušia.

2. VZN obce Halič č. 5/2013 o vymáhaní miestnych daní a poplatkov.

3. Firmu Svoma Lučenec ako dodávateľa stavby Rekonštrukcia chodníka Ul. športová vo výške 17 469,34,- € s DPH.

4. Príspevok pre CVČ vo výške 20,- € na dieťa a rok.

5. Konanie OZ v mesiaci august 2013 mimo budovy obecného úradu.

6. Odpredaj časti obecného pozemku p. č. EKN 848/1 pre Milana Petku, bytom Halič, Ul. budovateľov za cenu 18,- €/m² podľa jeho žiadosti + vypracovanie geometrického plánu

na vlastné náklady.

7. Výšku odmien pre zástupcu starostu – 21,67% a hlavnú kontrolórku – 21,11% - za 1. polrok 2013.

D/ Žiada:

1. Starostu obce, aby vyzval p. Danyiho uviesť do pôvodného stavu chodník pred svojím RD na Ul. mieru.

2. Predsedu TJ Slovan Halič, aby zabezpečil predloženie dokladov hlavnej kontrolórke vždy do 20 dní po ukončení štvrťroka k finančnej kontrole.

E/ Nesúhlasí:

1. So zapožičaním mixážneho pultu pre p. Fízera za účelom nácviku hudby.

2. T. č. s poskytnutím finančného príspevku pre Miroslava Čabu.

Ako vyhrať F3

Koľko trvá výroba 12 minútového videa? Ak stlačíte gombík na kamere, mobile alebo fotoaparáte a o 12 minút ho vypnete, tak je odpoveď ľahká. Ak sa však chcete zúčastniť so svojím videom Festivalu fyzikálnych filmov (F3), musíte si na to nájsť viac času. A prečo vlastne taký film robiť? Len tak! Pre zábavu! A ešte preto, že netušíte, že od nápadu po vysunutie hotového DVD z diskovej mechaniky počítača vás to bude stáť presne 35 (!) hodín práce. Nie sme predsa profesionáli, čo to musia stihnúť do večerného vydania televíznych novín. Sme len štyria. Učiteľ a traja žiaci, ktorí sa dali nahovoriť, aby po vyučovaní ostali v škole. Spracovaním videa z fyzikálneho pokusu sme sa zaoberali aj

na hodinách informatiky, ale tento film si budú pozerať aj iní... Pokusy s hustotou kvapalín a ich filmovanie sa nepodaria hneď na prvýkrát a aj pomôcky je potom potrebné poumývať a poodkladať. Improvizované štúdio v učebni fyziky má tiež svoje nedostatky. Niečo treba zakryť, aby to nebolo v zábere, priveľa svetla, málo svetla.... Nakoniec je všetko natočené v kamere. Netešme sa! Je potrebné vymyslieť komentár, nahovoriť ho vetu po vete, zostriehať a vložiť k videu. Dobrá správa – čas pri tom letí veľmi rýchlo. Ani sa nenazdáte a už musíte bežať na autobus. Učiteľ to v noci postrihá, skontroluje a na druhý deň pokračujeme. Nakoniec to predsa len príde: „Hovto! Lepšie to už nebude! Zabaliť

a poslať!“ Čakanie. O tri týždne príde mail: „Ľutujeme, ale vaše video nepostúpilo do užšieho výberu...“. Sklamanie, zlosť, akceptácia – nevadí. Mám film, na ktorom vysvetlím za jednu hodinu učivo, na ktoré by som potreboval tri vyučovacie hodiny. O týždeň však príde telefonát: „Prepáčte, poslali sme Vám chybný mail. Ste nominovaní medzi štyri najlepšie filmy (zo 63!). Chceme vedieť, či pridete zajtra do Bratislavy na náš festival.“ Spolu so žiakmi voláme rodičom: „Mami, zajtra ideme do Bratislavy. Vieš, ten film..., platí to škola.... Môžem?“ Cesta vlakom – 4 hodiny. Krátka prehliadka mesta cestou zo stanice do kina Mladost'. Času je málo a plán je jasný: „Pozrieme si niektoré filmy z našej kategórie a bu-

⇨ **Odvzdávanie cien: Mgr. L. Galád, A. Šul'ajová, P. Dudáš, L. Hronec**

deme dúfať, že nevyhráme, aby sme stihli vlak naspäť domov.“ Vyhrávame! Volajú nás na pódium, dostávame plaketu a šek na 150,- €. Fotia nás a chcú rozhovor. Majú ho mať! Skutočných 5 minút slávy. Vlak sme nestihli, autobus však áno a večer o ôsmej sme doma. V pondelok sme slávnici aj v škole. Tí odvážnejší prišli v tričku s logom festivalu. A čo bude zajtra? Viete, čo urobí plastová fľaša s vodou, keď ju dáte do horúcej pohreby? My to vieme... A natočíme o tom film!

autori filmu

Film dostupný na:
www.fyzikalnefilm.sk

Policajt môj kamarát

Toto motto sa aj tento rok stalo výzvou a pravidlom pre naše šikovné deti, ktoré sa dňa 4. 6. 2013 v Lučenci na ZŠ L. Novomeského opäť rozhodli ukázať nielen sebe, svojim učiteľom, rodičom, no aj samotným príslušníkom PZ SR, že to s týmto druhom priateľstva myslia naozaj vážne. Po absolvovaní vedomostného testu z rôznych oblastí života, ako znalosti o činnostiach

a funkciách polície, z oblastí kriminality, dopravnej výchovy, drogových závislostí, ktoré mali informačno-preventívny charakter, žiaci v dvoch družstvách nastúpili do pohotovostného stavu súťažiť, súperiť a zmerať si sily s ostatnými družstvami. Ani tento rok nezostali bez víťazstva a dokázali, že sú ako na poli teoretickom, tak aj bojovom neuveriteľne zdatní a odniesli si do-

mov krásne **3. miesto.**

Pod'akovanie patrí žiakom:

1. stupeň – **Lucia Peťková, Diana Rajprichová, Dominik Náton, Marek Belko**
2. stupeň – **Samuel Gonda, Miroslav Válek, Patrik Košťalik, Nikoleta Malatincová, Martina Karásková.**

Mgr. J. Gondová

Hlavlom

Na ostrov pricestoval cestovateľ. Z cestovnej príručky sa dozvedel, že na ostrove žijú dva domorodé kmene. Členovia prvého kmeňa hovoria vždy pravdu, členovia druhého kmeňa zase vždy klamú. Keď cestovateľ stretol na ostrove prvého človeka, požiadal ho, aby mu robil sprievodcu. On súhlasil, a tak chodili spolu. Potom stretli ďalšieho domorodca. Cestovateľ poslal svojho sprievodcu opýtať sa, ku akému kmeňu patrí. Sprievodca sa vrátil a povedal, že neznámy domorodec je z kmeňa pravdovravných.

Do akého kmeňa patrí cestovateľov sprievodca? (Riešenie nájdete na str. 21)

Naša materská škola

Hlavným cieľom predprimárneho vzdelávania je dosiahnuť optimálnu percepuálno-motorickú, kognitívnu a citovo-sociálnu úroveň. Východiskom je jedinečnosť dieťaťa, aktívne učenie a začleňovanie do skupiny a kolektívu. V prvej polovici školského roka 2012/2013 sme na triedach MŠ vytvorili priaznivú sociálno-emocionálnu klímu, a tak v druhej polovici školského roka sme mohli ďalej utvárať u detí základy emocionálnej gramotnosti, prosociálneho a enviromentálneho cítenia, správania, rozvíjať u detí pozitívne osobnostné vlastnosti. K tomu nám pomáhali kľúčové kompetencie, správny pedagogický prístup, vypracovaný školský vzdelávací program „ZDRAVKO“ a okruhy zo štátneho vzdelávacieho programu ISCED 0 – JA SOM, ĽUDIA, KULTÚRA a PRÍRODA. Edukačné aktivity, čiže plánovaný, riadený pedagogický proces sme realizovali v priebehu

hier a hrových činností, ako aj samostatnú organizačnú formu počas dňa, či v rámci pobytu vonku. V tematickom okruhu JA SOM sme utvárali u detí nasledovné ciele: naučili sa ovládať základné lokomočné pohyby, zaujať rôzne postavenia podľa pokynov, manipulovať s náčiním, zdokonalili sa v hrubej a jemnej motorike, poznávali svoje meno, priezvisko, členov rodiny, orientovali sme sa v bezprostrednom okolí MŠ, zdôvodňovali sme bezpečnosť cestnej premávky, poznávali ľudské telo, zdravé potraviny. V tematickom okruhu ĽUDIA sme deti naučili dodržiavať pravidlá v pohybových aj hudobno-pohybových hrách, poznávali sme farby, dopravné prostriedky, číselný rad, geometrické tvary, rozvíjali sme slovnú zásobu. Okruh PRÍRODA nás naučil ako sa pohybovať v rôznorodom prostredí, poznávali sme živú a neživú prírodu, ročné obdobia, domáce, lesné a exotické zvieratá, rastliny, stromy, hríby,

počasie. Okruh KULTÚRA nás naučil ako sa starať o hračky a iné predmety, poznávali sme časové vzťahy, dni v týždni, svoje bydlisko, mestá, dediny, svet, spievali sme si detské, ľudové piesne, recitovali básničky, dramatizovali rozprávky, počúvali hudbu, hrali na detských hudobných nástrojoch. V našej materskej škole sme mali aj nasledovné akcie: Veselé tekvičky, Mikuláš, Vianočná besiedka, Deň knihy, Deň matiek, Deň Zeme, Deň detí, Rozlúčka s predškolákmi. Boli sme aj na výlete na hrade Šomoška a strávili sme pekný deň s deťmi a rodičmi. Pred nami je ešte leto v materskej škole, ktoré strávime rôznymi detskými básničkami, pesničkami a keď nám slniečko zasvieti okúpeme sa v bazéne, to všetko čaká na deti. Pekné leto bohaté na zážitky a šťastný krok našim budúcim prváčikom.

Silvia Chebeňová

Haličské korzo

Korzo je slovo talianskeho pôvodu a v mestách znamená prechádzanie sa po pešej zóne, mimo bežnej premávky. Korzo v 30. rokoch minulého storočia bolo charakteristické aj pre Halič. Haličské korzo bola hlavná ulica a tiež príjemná lesná cestička v zámockom parku od spodnej brány až po rybník, resp. potok tzv. haličské kúpalisko. V spomínanom období v Haliči ešte pretrvávala tradícia mestečka, ktorej obyvatelia v nedeľu a v čase sviatkov využívali možnosť korzovať po

hlavnej ulici, kde sa v tom čase automobily skoro vôbec neobjavili (auto mal len pán dekan Huhra a pani grófka). Bolo milé stretávať sa so známymi, pohovoriť si alebo sa len bezstarostne prechádzať sa a navzájom sa pozorovať, najmä oblečenie. Tí, ktorí túžili využiť ovzdušie lesoparku sa vybrali chodníkom tienеным mohutnými košatými miestami aj cudzokrajnými stromami. Častokrát túto idylickú atmosféru a náladu zachytil svojím fotoaparátom p. Leško, ktorého obrázky určite ešte i dnes

zdobia mnohé rodinné fotoalby. My deti sme sa najradšej prehánali po tzv. zámockých chodníčkoch, kde sme sa ani raz nezabudli zastaviť pri kríži (pôvodný bol postavený na pamiatku morovej epidémie), kde na jednom z viacerých pňov (určených na sedenie) sme obdivovali haličskú dámu – Marišku Pročkovú, ktorá sa s knihou na kolenách s obľubou venovala čítaniu. Potichu sme si hovorili, že i my budeme chodiť ku krížu čítať. Pri rybníku bolo veselo, na čistej vodnej hladine pyšne

plávali labute, niektorí mládenci na lodkách prevážali svoje priateľky a v tráve obyčajne „piknikovali“ výletníci z Lučenca. Pri neďalekom potoku bolo tiež veselo, omladina sa snažila v malom, konármi a kameňmi stromov ohraničenom „bazéniku“ predvádzať svoje odvážne skoky, prípadne sa ponárať do pomerne plytkej vody. Na blízkej lúke nechýbali ani

batoliace sa nahé detičky, na ktoré dozerali ich starostliví rodičia. Jedným slovom všade vládla dobrá nálada a veselosť. Nakoniec je treba ešte spomenúť „néniky“, ktoré tak isto nechceli prísť o sviatočnú pohodu a keďže skoro pred každým domom boli lavičky, pekne si posadali na ne a pri príjemných rozhovoroch stačili prebrať všetky novoty, čo sa

cez týždeň udiali. Samozrejme nezbudli ani na mladých, ktorých ako v každej dobe i teraz len kritizovali. V poslednej dobe akoby sa tradícia korza znovu vrátila. Mnohé mestá obnovujú korzá a snažia sa znovu vytvoriť atmosféru spolupatričnosti.

PhDr. Anna Borešová

Vojenská kantýna

Milí čitatelia, touto spomienkou sa veľmi rád vraciam o sedem desaťročí späť do svojej rodnej obce. To viete, že my chlapi sme mali celkom iné záujmy ako naše rovnako staré kamarátky. Dennodenne nás najviac lákal tajuplný zámok a jeho podzemie a pochopiteľne i rozľahlý a množstvo dobrodružstiev ponúkajúci zámocký park. K častým výpravám nás nelákali len rozprávkové podzemné priestory (pivnice) a tajuplné chodby zámku, ale i vojaci, ktorí v tom období sídlili na zámku, a v podzemných priestoroch aj desiatky nádherných koní s lesklou srstou a vyleštenými kopytami. Stajne boli i na konci ulice, ktorá viedla od synagógy až po budovu, bránou ktorej sa vchádzalo do parku, kde bola aj tzv. „rajčula“ čiže jazdiareň. Tam sme často trávil dlhé hodi-

ny pozorovaním nováčikov, ktorí sa učili jazdiť na koňoch. Druhým obľúbeným miestom bola biela budova pokrytá čiernymi šindľami, ktorá slúžila na osvieženie, oddych ale i na zábavu dôstojníkov a vojakov 260. horského delostreleckého pluku – „kantýna“. Tu sa nachádzala dôstojnícka kuchyňa s jedálňou, hostinec s výčapným pultom a za budovou vo svahu novo vybudovaná a stále obsadená kolkáreň. Pri prvej návšteve ma kuchár obdaroval kúskom teplého vojenského čierneho chleba, tzv. „komisáru“. Ten mi tak zachutil, že som „kantýnu“ navštevoval každý deň. Prítomnosť vojenskej posádky ovplyvňovala i život obyvateľov obce. Z mnohých udalostí sa spomína „katastrofálna“ zima v roku 1929, kedy vojaci zabezpečovali prejazdnosť cesty

a železnice do Lučenca. Údržba jazdiarne a prístupovej cesty bola príkladná. Mladé dievčatá mali dostatok príležitostí nadviazať známosti s mladými mládencami. Výrazne sa zvýšila i návštevnosť kultúrnych a športových podujatí. Po večeroch sa vznášala nad strechami domov nostalgická melódia „vojenskej večierky“, troch trubačov stojacich pred zámockou bránou. Dozvedel som sa, že budova, ktorá stála na začiatku gaštanovej aleje, vedúcej k zámku, dnes už nestojí, resp. úplne zmenila svoju podobu. Zostali len nostalgické spomienky na haličskú vojenskú „kantýnu“, ktorá slúžila 20 rokov príslušníkom 260. horského delostreleckého pluku v Haliči.

Mgr. Bohumil Outrata

Spomienka na mamu

Tentoraz kľúč do veľkého otvoru starej zámky trafil bez problémov. Presne tam, kde mal. Pootočila som ním v napätí, či sa nezasekne. Hladko kĺzal. S úľavou som stisla kľučku a zhrdzavené pánty zavřzali. Automaticky som pozrela na zem,

kadiaľ zvykne viesť mravčia cestička. Niet jej, chvalabohu! S odhodlaním vchádzam veľkou železnou bránou na zámocké nádvorie. Ešte stále ostražito, lebo mám sandále. Keď človek iba na chvíľu zastane, tie maličké čierne tykadlové potvory

ihneď vniknú do otvorenej obuvi. Rýchlo zamknem za sebou bránu bez toho, aby sa kľúč vzpriechil. Mám ohromnú radosť, ako to dnes všetko hladko ide. Uchopím svoje veci a otočím sa k zámku s blaženým úsmevom na tvári. V poslednej chvíli

mi padne zrak na smetnú nádobu, ku ktorej smeruje úzky nekonečný exodus mravcov, iba krok odo mňa. Našťastie, stihnem ho duchaprítomne preskočiť. Pozemok je pokosený, všade iba kopy suchej trávy, ktorá čaká na odvoz, možno na spálenie. Fajn, urobíme si večer ohník, postupne seno popálime a potom pridáme konáriky, polená a budeme si opekať slaninu. Nič nie je lepšie ako oškvarená slaninka na chlebičku. Neprekáža, ani keď padne na zem a ostanú na nej kúsky zeme. Po niekoľkých krokoch upriamim pohľad na rozsiahlu škridlovú strechu a potom na pravý komín. Chvalabohu, hniezdo je síce rozčuchané – ako obrovitánska hlava medúzy – ale vykúka z neho čiernobiela hlávka s dlhočizným oranžovým zobákom. Ruksak s počítačom pohodím na zem, tašku s potravinami tiež a usadím sa na betónový múrik nefunkčného vodometu. S hlavou vyvrátenou nahor sledujem hniezdo. Všade ticho. Najbližších susedov nepočuť, iba neďaleká píla monotónne hučí. Zrazu trepot krídel a nado mnou preletí bocian s trepotajúcim sa živočíchom v zobáku. Nerozoznám, či ide o hraboša alebo žabu. O chvíľu pristane v hniezde a objavia sa aj dva nedočkavo sa roztvárajúce zobáky mláďat. Ešte silnejší trepot krídel, z hniezda vyletujú kusy slamy, konárov, dopadnú aj na strechu. Zachytia sa v žľabe riny, ale staré bocianie páperie poletuje vo vzduchu. Život v hniezde ako sa patrí! Skloním hlavu, dlho vyvrátenú nahor, cítim strmulé krčné rebro. Polkruhový ozdobný múrik pred hlavným vchodom sa už tiež rozpadáva, niekde vidieť tehly, ale všetko je tak ako minule. V jeho vnútri vyrastajú opäť nové kríky, ale tráva je aj tam pokosená. Zajtra zoberiem pilku a vypilím ich, je to

vlastne burina. Aj mačacia miska je na svojom mieste. Vidím v nej zoschnuté včerajšie jedlo. Asi mačka z protiľahlého domu, ktorá park pravidelne navštevuje, bola nažratá. Alebo jej obyčajná zemiaková polievka nevoňala. Pohľadom ešte skontrolujem obloky, či je niekto v kaštieli. Pravá časť zámku pozatváraná, na jej strane je pozemok nepokosený, ani cestička z podupanej trávy nevedie k drevenému záchodu. Burina vyrastená – dlho tu neboli. Majitelia tejto časti zámku sem chodia čoraz menej. Natašina časť zámku je tiež opustená, aj spadnuté časti muriva zarastené trávou svedčia o tom, že tu už dlho nik nebol. Nečudo, mamina sestra je už dlhšie chorá. Stále sa nechcem pozrieť na ľavú stranu zámku a ľavé vchodové dvere. Odkladám túto slávnostnú chvíľu. Teším sa na ňu, som vzrušená, zvedavá, čo je nové, ako sa má mama, ako sa poteší, keď ma uvidí, lebo nevie, že prídem už dnes. Chcela som ju prekvapiť. Predstavujem si, ako sa v dverách objaví útla postavička, a keď ma zbadá, na tvári sa jej rozžiari úsmev. Bude v tej pestrej vyšívanej zásterke a starostlivo vyžehlenej blúzke alebo v modrosivej plátennej sukničke so sivastou balónovou vestičkou? A možno bude mať na hlave vyblednutú šiltovku s užužkým šiltom a na nohách značkové tenisky, ktoré som jej dala na Vianoce. Potrpí si na kvalitnú obuv, lebo málokto má topánky jej sadnú. Dvere sú pootvorené. Schody dolu pozametané, ani kus opadanej omietky. Na pravom betónovom múriku sú položené záhradné kliešte, na ľavom staršie Slovenské pohľady. Oproti na tráve sú dve zelené stoličky zasunuté za nestabilný stôl s kývajúcou sa nohou. Prázdny, iba obrus leží pokrčený na tráve, určite ho sfúkol vietor. Po zemi vidím rozlietané

noviny. Jedna strana zapichnutá na konárikú starej borievky. Mama je iste doma, ale ešte nejdem dnu. Rozhodnem sa obhliadnuť si aj ľavú časť kaštiľa, či sú tam okná otvorené. Či zbadám nejaký pohyb, zvuk. Pobehnem ešte k svojmu pohodenému ruksaku a taške a radšej ich vložím do prázdneho bazéna s vodomedom, aby ich nebolo vidieť. Hodím si tam aj bielu mikinu a idem na obhliadku maminej časti kaštiľa. Popri ľavej strane zámku vedie vyzametaná asfaltová cestička, pri nej rastú staré duby, vysokánske rozkošatené, pod nimi plno lístia a žalud'ov. Tráva je posiatá drobnými bielymi kvietkami, ale aj ružovkastými dozrievajúcimi jahodami. A trochu ďalej, popri drevených rozpadávajúcich sa lavičkách, kde je dostatok slnka, vidím množstvo červených dozretých, už prevísajúcich hlávok. Právě lesné, je ich tu neúrekom. Asfaltová cestička sa na druhom rohu zámku rozdvaja. Najprv idem doprava popod mamine obloky. Magnólia pod nimi už dávnejšie dokvitla a bledoružové staré lupene sú roztrúsené po zemi, premiešané s jesenným lístím a dozrievajúcimi jahodami. Chvalabohu, tie staré krušpány, cintorínové kríky, sa už nerozkošateli, odumierajú, ale pozostatky ruže šípkej vyrastajú všelikde. Toľko nás už dopíchali, lebo ich vo vysokej tráve nevidieť. Zastanem pod oknom veľkej zámockej izby. Je otvorené dokoľmo, druhé iba privreté. Načúvam. V parku d'obe d'ateľ do buka, neďaleko čosi ľútostivo zakvoká, ale ja som zvedavá na zvuky z izby. Zrazu zapukocú drevené parkety – zbystrím pozornosť. Kroky sa blížia k obluku. Mama má asi obuté tie papučky s dreveným opätkom. Nato buchot, ako keď padne na zem kniha, viac kníh. Aha, iste triedi spisy. Nijaké rádio, nijaká televízia, ani hlások. Fajn.

Mama je dnu, buď pracuje pri stole, alebo ukladá knihy. Mohla by som nazrieť do izby oknom. Vyliezť na ornamentovú rímšu, zdvihnúť sa na rukách, nakloniť sa dnu, veľmi opatrne, iba na chvíľu. Ako zlodej, ešte by sa mama zľakla! Okrem toho sa to nepatrí, veď keď tak urobili deti, vyhrešili sme ich, zámok je predsa kultúrna pamiatka. Postojím pod oknom ešte chvíľku. Zdnuka sa ozve kýchnutie, mama si povie sama pre seba: „Hapčiii!“ Dúfam, že je zdravá, trochu zneistiem, často býva v poslednom čase chorá na priedušky. Radšej sa už poberiem. Zdvihnem ešte z trávy pod oknom spadnutú prachovku a mamin hrebeň. Cestou nazad však neodolám jahodám, chcem si iba d'obnúť, ale také sú šťavnaté, sladučké, že sa pozabudnem. Napchávam sa nimi, natrhám z nich aj mame. Vraciam sa natešená s červeno-zelenou kyticou nazad tou istou cestou. Až teraz si všimnem, aký je asfalt dopukaný. Vyhukuje z neho rôzna burina a korene mohutných stromov ho vytlačajú nahor. Ľahko sa človek o tú vydutinu potkne. Dávam pozor, radšej sa kade-tade nepozerám. Vo vchodových dverách už stojí chrbtom ku mne štihla postavička. Bez zásterky, bez šiltovky. V papučkách s vyšším opätkom. V jednej ruke nožik, v druhej za hrst' pažitky. Práve ju odrezala. Rastie v okrasnej kamennej pologuli rovno pod oknami a je súčasťou kamenného okrasného múrika. Vtom zacítim vôňu zeleninovej polievky. Aha, preto tá pažitka, namiesto petržlenovej vňate. Tak to zvykneme jedávať. Keď zadupocem na schodoch, mama sa strhne. Otočí sa, ale nie je až taká prekvapená. Trochu som sklamaná, ale aj začudovaná, keď ma nevel'mi vzrušene privíta: – Á, moja, prišla si, – objíme ma a pobožká. – Mohla si zatelefonovať,

urobila by som nejaké mäsko... – Chcela som ťa prekvapiť, – podávam jej jahody. A vzápätí odbehnem smerom k vodometu po svoje veci. S hrôzou hľadím: nič odtiaľ nevykúka. Skočím aj dnu, nikde nič. Vyskočím na múrik, obzerám sa po okolí. Nepokoj vo mne narastá. V ruksaku bol aj počítač, moje doklady. Veď len pred necelými dvoma rokmi mi tu v Podrečanoch už jeden ukradli (konečne som ho splatila). Aj s novučičským mobilom. Keď sme boli s mamou v Lučenci nakupovať, vlámali sa do zámku počerní zlodeji. Z bočnej strany zámku cez okno, ktorej vlastními sú naši spoluvlastníci z Košíc. Policajti vlamačov čoskoro vypátrali, neskôr mi aj mobil vrátili, ale počítač vraj už cigáni rozobrali, zahodili kdesi v húštinách. Srdce mi prudko bije, už len to by mi chýbalo, aby som aj druhý raz prišla o notebook, predmet môjho zárobku. Podídem k dverám, nazriem aj poza ne: ruksaka nikde. Otočím sa aj k železnej bráne... ale veď som ju zamkla, nikde nijaký pohyb. Mama ma iba pozoruje. Nič sa nespýta, až je to čudné. Spozorním. Opäť pozriem na ňu. Niečo mi tu nehrá. Ale ona mlčí, iba tie tmavé živé oči figliarsky zažmurkajú: – No, moja, zima, zima... – zakričí na mňa. – Aká zima, je až priteplo, nie si, mami, chorá? – pýtam sa trochu znepokojene. Zrazu si spomeniem, ako zakašľala a kýchla, keď som stála pod jej oknom. Ale, chvalabohu, vyzerá dobre. Zídem ešte raz schodmi a idem sa pozrieť aj za polkruhový múrik. Mama za mnou volá: – Zima, načisto zima... – Stále nechápem, vraciam sa, a zase kričí: – Teplejšie... Konečne mi to došlo, najprv sa rozhorčím, zazriem na ňu, ale potom ma už mama huncútsky naviguje: – Teplo, horúco, priam spara... – kráčam k starej rozrastenej sekvoji pospletanej burinou a pichľavým

vresom. Zabohujem, lebo ma pichne nevidená byl' divej ruže... ale už vidím, celkom zvnútra tej neprívetivej zelene vytŕča remenec môjho ruksaka. Musím teda prejsť cez ďalšie bodajúce vetvy. Nahlas zanaďávam, mama radšej rýchlo zmizne v zámku. O chvíľu už sedíme v zasklenej pozdĺžnej verande s výhľadom na blízky kopec, kde len nedávno vyrúbali mohutné zdravé stromy. Celú stráň. Mama uprie pohľad na rúbaň a povie: – Vieš, najprv mi bolo ľúto, že zmizol ten starý hustý les, ale teraz vidím, že aj to má svoje čaro. Vrchná časť kopca ostala zalesnená. Vytvára zaujímavý tmavozelený lem nad tou hnedastou holotou. – Teraz to tu vyzerá horskejšie, ako vo vyšších horách, – súhlasím s ňou, ale už nedočkavo pokukujem po jedle. Stôl je prikrýť „meissen-ským“ obrusom, na ňom kraľuje menšia váza s lúčnymi kvetmi a za ňou v otvorenom obloku na šikmom parapete sa neisto kníše sklený pohár s kyticou mojich jahôd. Obe kytice sú pozlátené slnkom. Z meissen-ských tanierov, už dosť obitých, stúpa para z polievky. Mama si ju ani nepofúka. Tak to robieva vždy. Napriek tomu, že si často popáli jazyk. Napriek tomu, že sa jej sem-tam ohlási žalúdočný vred. Vrelú polievku má najradšej. Na drevenom lopáriu je súmerne nadrobno posekaná pažitka. Obe si ešte pridáme. Aj polievky, aj pažitky. Príbor sem-tam zaštrngoce, ja zababrem obrus, mama rozsypanú pažitku zhrnie rukou na zem. Vychutnávame jedlo aj daný okamih. Nikdy sa už nevráti...

Ale ba... vráti, aspoň čiastočne. V inej podobe. Po troch rokoch prideme traja súrodenci do kaštieľa rovno z haličského cintorína. Obriadili sme mamin hrob, ostrihali na ňom trávu a trochu sa aj hnevali, že opäť v strede hustého

trávnateho koberca vznikla plešina, kde už trávnatý porast nenarastie. Jednoducho preto, lebo tam niektorí ľudia síce v dobrom, ale predsa len trochu neuvážene kladú vence či vázu s kvetmi. Asi tam budeme musieť dať nejakú tabuľku s prosbou, aby ukladali kvety k tuhárskemu kameňu, nie na trávnu. Stále to odkladáme. Podvečer sedíme v pozdĺžnej zasklenej verande traja súrodenci za stolom s meissenským obrusom a tešíme sa na zeleninovú polievku s haluškami. Z troch tanierov stúpa para a hladný brat si nedočkavo popáli jazyk. Ako mama, pomyslí si. Ja som opatrnejšia, najprv si lyžičku pofúkam. Obaja sestru chválime, že varí skoro ako mama. Usmieva sa. Vtom si spomenie, že na niečo zabudla. Vyskočí zo stoličky, uchopí nôž a uteká von... ku kamennej pologuli. O chvíľu sa vráti s hrst'ou pažitky a poseká ju na drevenom lopáriku. Samozrejme, nie tak trpezlivo ako mama, nie tak nadrobno. Ale aj tak si z nej nasypeme hodne. Teraz je to už ono, presne

ako mamina polievka. Keď brat hltavo doje prvý tanier, spokojne sa zatvári a vyzrie von oknom. Upríe pohľad na tú istú stráň ako mama pred rokmi. Teraz už však nie rúbaň, lebo je už zelená, zarastená kríkmi a stromčekmi. Pôsobí veselo, ale jej horský charakter sa načisto stratil. Brat hľadá na ten malebný obraz a s citom v hlase povie: – Naša mama si vždy vedela vybrať... Práve vtedy slnko stojí tesne nad obzorom a vrhá svoje posledné zlatisté lúče na nás troch. – Nádhera, zapadá rovno za Tri chotáre... – nadšene ho preruším a pritom drgnem do svojho taniera, z ktorého sa trochu vyleje. – Čo nedávaš pozor? – naoko prísne pozrie na mňa sestra, ale v očiach má ten mäkký zlatožltý svit, – dala som predsa čistý obrus. O chvíľu sa vracia s mokrou handrou. Dívam som sa na ňu prižmúrenými očami, lebo to slnko sa ešte odráža od okenných skiel, sledujem jej tvár a niečo v jej výraze mi veľmi pripomína mamu. Už má aj úškrn na tvári, lebo brat tiež zašpinil obrus. Poteší ma to. Ved' aj

mama zvykla pri jedle rozprávať a nie vždy vnímala jedlo. Asi to máme v krvi. Keď sestra rezko uchopí hrniec a odnáša ho do kuchyne, vyšplechne z neho na dlažbu. Tvárim sa, že to nevidíme. Mláčka sa rozteká prasknutou štrbinkou smerom ku mne. Nenápadne hodím servítku na zem a nohou vytriem zababranú dlažbu, cícerek skončí svoju púť. Všetko je po starom, opakuje sa, iba mama tu už s nami nesedí. Veľmi nám chýba. Stále a rovnako. Ale aj tak ju silno cítime. Vždy a všade, vlastne je tu naďalej s nami, sleduje nás a iste bdie nad nami. Možno sa aj teraz schuti zasmiala. Život predsa ide ďalej... bociany ako každý rok prileteli a starostlivo kfmia svoje mláďatá... netopiere po večeroch vyletujú zo svojich okrúhlych otvorov na zámku na lov a množstvo zavesených netopierikov odušu pišti... a my traja tu svorne sedíme a spomíname.

Lucia Žáryová

Židia v Haliči (preklad)

V tomto mestečku v roku 1848 žilo 26 Izraelitov, ktorých zaznamenali vyslanci župy. Pritom len hlavy dvoch rodín – 35 ročný Henrik a o 4 roky mladší Karol Sternovci sa narodili v Haliči. Ostatné rodiny pochádzali odinakiaľ (Sečany, Blatnica, Miškovec, Olováry, Mučín). Ladislav Polatsek a jeho manželka Julia Kohn boli obchodníci. O ich dvadsaťjeden ročnom synovi Markusovi zaznamenali, že žije pri otcovi. Pätnásťročný Vilhelm bol garbiarom

v Lučenci, sedemnásťročný Száli bol študent. Leopold Stern sa narodil v r. 1809 v Sečanoch. Manželku si vzal z Blatného Potoka a ako nádeník si zarábal na chlieb. Ich deti, osemnásťročný syn Adolf, ktorý bol obchodník a o 2 roky mladšia Hani, sa narodili ešte v rodisku ich matky, kým ďalšie tri deti sa narodili už v novohradskej obci. Rodina sa do Haliče prisťahovala asi pred 14 – 15 rokmi. Henrik Stern sa tu už narodil. Jeho manželka Mária Sternová pochádza-

la z Miškovca. Rodina tiež pracovala ako nádenníci. Vychovali jedno dieťa. Bernát Fiser (Fischer) bol už 49 ročný a nezaznamenali jeho manželku. Mal obchod a staral sa o osud piatich detí. Karol Stern sa narodil v Haliči. Ako obchodník živil svoju manželku, dieťa a sedemdesiatročnú svokru. V zozname mien zapísali, na poslednom mieste, 25 ročného „saktera“ (ten, čo zabíjal zvieratá na jedenie jediným rezom, aby jedlo bolo kóšer). V Haliči sa vo väčšom počte usadilo

po „vyrovnaní“ (ústava z decembra 1867, pozn. prekladateľa) z počtu 1268 obyvateľov 42 židov. V roku 1910 ich bolo o jedného menej. Po Trianonskom mierovom diktáte sa Halič pričlenila k ČSR. V roku 1919 žilo v obci 1337 obyvateľov, z toho 44 Izraelitov. V 1920-tych rokoch ich počet výrazne klesol, v roku 1936 ostalo len 22 osôb. V roku 1938 sa Halič dostala späť k Maďarsku. Podľa súpisu z roku 1941 tu žilo 26 osôb, ktoré sa riadili židovským právom. V obci vtedy žilo len 958 duší. V roku 1942 hlásil vtedajší notár Július Kovács podžupanovi, že iba 5 a pol ha židovskej pôdy prenajíma kresťanom Erno Sternlicht, haličský obyvateľ. Notár žiadal podžupana, aby vydal nariadenie, že židia

nemôžu pozemky prenajímať. Medzi obeťami vystupuje rodina Kowylakovcov z poľského Plonska, ktorá prišla do Novohradu. Henryk Kowylak bol šakter a jeho deti sa narodili ešte v Plonsku. Je ťažké určiť ich bydlisko, nakoľko traja členovia rodiny (Henrik, jeho synovia Alexander a Jezaj) podľa databázy Yad Vashem sú jednoznačne Haličania, kým ostatných (Alexandrovu manželku, ako aj ich tri deti Tibora, Ladislava a Evína, jeho brata akademického maliara Izidora, ako aj ďalších dvoch rodinných príslušníkov) zaradili ako bývajúcich v Lučenci. Nemôžeme urobiť iné, len akceptovať dáta svedkov a podľa toho priradiť jednotlivých členov k bydlisku. Podobný stav je podľa Yad Vashem aj so za

Haličana považovaným Perecelom (František) Barberom a jeho manželkou. František bol zapísaný v lučeneckej matrike a na tomto základe sme priradili aj jeho manželku do Lučenca. Takisto sme urobili aj s rodinou Kracovou, ktorí pod priezviskom Krant ale s totožnými krstnými menami sa objavili ako lučenecké obeť. Na tomto základe sme ich priradili sem. Neistý údaj je aj o troch zahynutých mladíkoch v pracovnom tábore. O nich máme len informácie o ich narodení v Haliči, to kde žili vo vojnových časoch, nevieme.

Z maďarského originálu: *„Nógrád megyei zsidó közösségek adattára“* voľne preložil Alexander Udvardy st.

Správa o činnosti DHZ za 1. polrok 2013

Po výročnej členskej schôdzi, ktorá sa konala 20. 1. 2013 si členovia DHZ vytýčili hlavné úlohy, ktoré ich čakajú v tomto roku. Zorganizovať už tradičnú súťaž O pohár sv. Floriána – patróna hasičov, zúčastniť sa preverky pripravenosti hasičských družstiev, poriadaným územným vý-

borom DHZ v Lučenci a zúčastňovať sa pohárových súťaží poriadaných DHZ. Dňa 9. mája 2013 školský areál ožil, keď slávnostnú reč predniesol starosta obce p. Vladimír Rehanek, pozdravil všetkých účastníkov a privítal i zástupcu územného výboru DPO p. Jozefa Najpavera. Do súťaže

sa prihlásilo len sedem hosťovských družstiev, z toho dve družstvá žien a päť družstiev mužov. Bohužiaľ je to druhá najslabšia účasť v tejto súťaži. Najmenej štyri družstvá boli v nultom ročníku pri príležitosti 125. výročia založenia DHZ v roku 2002. V súťaži žien zvíťazilo hosťujúce družstvo z Mučína časom 27,94 sek., druhá bola Vlkanová časom 42,85 sek. V súťaži mužov zvíťazili hasiči z Drženíc časom 15,80 sek. Na druhom mieste boli hasiči z Mučína – 20,23 sek., na treťom Vlkanová – 21,39 sek., štvrté miesto obsadili naši hasiči časom 23,09 a na piatom mieste bola Ružiná časom 38,66 sek. Ako najsympatickejšie družstvo bolo vyhodnotené naše hasičské družstvo a získalo pohár „mis sympatia“. I keď naši hasiči nedosahujú také výsledky ako v minulosti treba si uvedomiť, že naše družstvo je mladé, veď traja hasiči chodia do ZŠ a sú len doras-

tenci, no verím, že o niekoľko rokov budú patriť medzi najlepšie družstvá. Poďakovanie patrí i Igorovi Kokavcovi za skvelé moderovanie, ktorý sa postaral o dobrú náladu a vytvoril pre súťažiacich ako i pre všetkých prítomných priaznivú atmosféru s peknými pesničkami. Za chutný guláš, ktorý sa každoročne varí ďakujeme Jankovi Kupcovi a Vilovi Ďurdíkovi. Dňa 18. 5. sa naše hasičské družstvo

zúčastnilo v Ružinej na memoriáli Jozefa Fajčíka, kde za účasti desiatich družstiev zvíťazilo slušným časom 18,80 sek. a poopravilo nelichotivé štvrté miesto z domácej súťaže O pohár sv. Floriána. O týždeň sme sa zúčastnili previerky pripravenosti hasičskej súťaže v Rapovciach, kde sme v rámci lučenského a poltárskeho okresu obsadili piate miesto. Čas štafety bol 86,7 sek. slabším útokom

26,06 sek. Je potešiteľné, že sa do hasičského družstva zapájajú aj mladí chlapi, momentálne žiaci ZŠ, sú to Lukáš Hronec, Matej Zdechovan, Andrej Ľalík a Jozef Belko ml. Ja verím, že o niekoľko rokov nadviažu na tradíciu svojich predchodcov a budú sa vracieť z hasičských súťaží s najlepšimi výsledkami.

Ondrej Pivka

Haličská stovka

KST Sokol Halič, ako každý rok už tradične v máji pripravuje pre priaznivcov turistiky HALIČSKÚ STOVKU pre dospelých a pre deti DETSKÚ 25-KU. Ani tohto roku nebolo inak a v piatok popoludní sa na námestí v Haliči stretli turisti známi aj noví. Tradične sú tu Bratislavčania, Trnavčania, Dunajská Streda, Senohrad a iné mestá. V posledných rokoch sa nájdú aj v Haliči priaznivci, ktorí sa idú prejsť a to nás teší. Zápis, príhovor starostu, foto a môžu vyraziť na trať. Začína smerom na Starú Halič, Sedem chotárov, Budiná, Bralce. Pod vrcholom je nočný tábor, kde sa môžu účastníci posilniť večerou a skloniť aspoň na pár hodín svoju hlávku a nohy na oddych. Ráno pokračujú v ceste a niektorí ani nespia a šlapú cez noc

smerom na Políchno, vrch Lysec, Ľuboreč, Lučenecké kúpele a Halič – konečná. Takže v sobotu poobede a niektorí už doobedu ukončia svoju trasu po okolí u Jožka Ondrisa v T-KLUBE. Dajú si fajnový gulášik, veď si ho aj zaslúžia, pivečko, podebatujú, dostanú za odmenu spoločnú fotku a účastnícky list. No a spokojní odchádzajú domov. Deti začínajú svoju trasu v sobotu ráno v Haliči na námestí, na Budinú ich vyvezie autobus a stadiaľ sa pokračuje pešo popri salaši Juraj na vrch Bralce. Tam ich každý rok čaká nejaké to malé prekvapenie vo forme sladkostí alebo suvenírov. Opeká sa slaninka, klobásky, kto čo má... Potom cesta pokračuje dole do Políchna, cez dolinu do Lupoče a stadiaľ posledný úsek popri Eženke do Haliče. Konečná

je tiež v T-KLUBE, kde si dajú aj oni gulášik a dostanú samozrejme účastnícke listy, ktorými sa môžu pochváliť svojim kamarátom v škole. Tohto roku a aj vlni sa k deťom pripojili aj turisti dospeláci z Lučenca, Gregorovej Viesky, Tomášoviec, Veľkej Vsi, ... Tak, to je v stručnosti opísaná jedna akcia KST SOKOL HALIČ. Touto cestou by som rada poďakovala všetkým sponzorom a organizátorom. A ešte rodičom a škole, že podporujú svoje deti, aby spoznávali prírodu a nesedeli len doma za počítačmi a televízorom. Kiežby bolo tých detí viac a urobili tak niečo pre svoje zdravie. Nie je to nič náročné... Prežijú pekný deň. TURISTIKE ZDAR

Beátka

Zo života TJ Slovan Halič

Vedenie TJ Slovan Halič (v zložení Michal Nosál, Andrej Hučka, Peter Mikuš a Ivan Priadka) má za sebou prvý polrok práce. Je ťažké toto obdobie hodnotiť. Nový výbor (bez akýchkoľvek skúseností) prevzal vedenie futbalového klubu

v neľahkej situácii. Negatívne okolnosti fungovania predchádzajúceho vedenia zásadným spôsobom ovplyvnili samotnú existenciu futbalu v našej obci. O vedenie futbalového klubu preto nebol žiadny záujem. Nebojme sa povedať, že keby sme

sa neodhodlali prevziať na seba túto veľkú zodpovednosť (a zároveň výzvu), dnes by už možno náš športový areál zýval prázdnotou. Vedenie klubu sme prevzali jedine kvôli tomu, že nám šport a najmä futbal, nie je ľahostajný a naše „športové srd-

cia“ sú mu oddané. Našou úlohou nie je ukazovať prstom, hodnotiť a kritizovať a hľadať dôvody, prečo sa futbal v našej obci stal „jablkom sváru“ a jednou z oblastí politicko-spoločenského boja. Za minulosťou by sme radi urobili hrubú čiaru. Naším hlavným cieľom, ktorý sme si zaumienili, bolo (a je) odstrániť tieto negatívne javy a ponúknuť možnosť kultúrno-spoločenského vyžitia čo najširšiemu možnému okruhu našich občanov. Nevieme, či sa nám to podarí, ale budeme robiť všetko, čo je v našich silách. Budeme radi, ak budeme môcť priniesť našim fanúšikom prostredníctvom našich športových

výkonov relax, napätie, hrdosť, vzrušenie...mies-tami možno aj zábavu. Týmto úprimne pozývame každého, kto má rád šport a predovšetkým futbal, aby prišiel podporiť našich chlapcov pri dosahovaní ich športových cieľov. Nesľubujeme, že uvidíte futbal najvyššej kvality,

ale sľubujeme, že uvidíte bojovnosť, oddanosť a chuť po víťazstve. Tiež nesľubujeme, že sa v našej práci nevyskytnú chyby, ale môžeme sľúbiť, že sa z nich budeme snažiť poučiť. V krátkosti by sme radi komplexne zhodnotili chod klubu za prvý polrok 2013. Kruciálnym problémom bola najmä absencia trénerov, nedostatok hráčov (ktorí boli navyše podstatne demoralizovaní a demotivovaní) a samozrejme, všade prítomná, finančná poddimenzovanosť. Uvedené nedostatky sa samozrejme odrazili aj na výkonoch mužstiev.

Jarnú časť „sezóny“ sme „prežili“ takpovediac silou vôle. Uvedomujeme si, že oko diváka určite spokojné byť nemohlo. Ako prvé sme sa snažili zastabilizovať vzťahy s hlavným podporovateľom športu (futbalu) – obcou, ktoré boli podstatne narušené. Viac – či menej, sa nám to podarilo. Obecný rozpočet je hlavným finančným zdrojom klubu. V spolupráci s obcou sa nám (zrejme) prvýkrát v histórii podarilo zabezpečiť pravidelnú starostlivosť o športový areál prostredníctvom obcou plateného hospodára (p. Bukovec). Obec nám ďalej za výhodných podmienok poskytla obecný autobus

Finálový zápas 6. ročníka Memoriálu Jozefa Molnára

na dopravu na vonkajšie zápasy našich mužstiev. Materiálne a personálne zabezpečila výmenu poškodených sietí za bránami ihriska. Zamestnanci VPP sa pravidelne starajú o kosenie a čistotu areálu a priestorov TJ (vrátane čistenia športovej výstroje). Za uvedenú obrovskú podporu jej patrí nesmierna vďaka. Pevne veríme, že sa nám podarí vzájomnú spoluprácu posunúť ešte ďalej. Druhou, nemenej náročnou, úlohou bolo skompletizovať a doplniť káder mužstva dospelých a dorastu a pozdvihnúť morálku mužstiev.

V jarnej časti sme sa pokúsili dať priestor mladým hráčom, avšak po pár zápasoch sa ukázalo, že im chýba disciplína a rešpekt (im všetkým však bez pochyb patrí vďaka za pomoc v ťažkej situácii). Preto sme veľmi radi, že sa do mužstva vrátili skúsení hráči a „harcovníci“ ako je Tomáš Kurčík, Marcel Lukáč, Maroš Kanát. Schladiť a viesť „mladé pušky“ by nám mal pomôcť aj ostrieľaný tréner p. Ivo Závacký, s ktorým sme sa dohodli na opätovnej spolupráci. Ukázalo sa, že ide o správne kroky. Pozdvihla sa tréningová morálka a zlepšil sa prístup hráčov k tréningovému procesu. Dostavili sa aj výsledky

v podobe zlepšenej hry a podstatného zvýšenia úspešnosti mužstiev. Poročnej prestávke sme obnovili tradíciu turnaja – Memoriálu Jozefa Molnára. Dňa 13. 7. 2013 sa uskutočnil už 6. ročník tejto krásnej spomienky na významnú osobnosť (nielen) nášho futbalu.

Na turnaji sa

zúčastnili okrem nášho mužstva tímy Starej Haliče, Mičinej a Kriváňa. Vo finále sme jednoznačne porazili mužstvo Kriváňa a zaslúžene zdvihli nad hlavy trofej za prvé miesto. Poďakovanie za podporu turnaja patrí obci Halič, baru Elko – p. Šandulová, Služby PAL – p. Paľaga, spoločnosti Europak s.r.o. – p. Ríz, spoločnosti PEKÁREŇ, s.r.o. (Halič) – p. Kőböl a samozrejme každému, kto sa na organizovaní turnaja akokoľvek podieľal. Mužstvo dospelých sa zúčastnilo aj na turnaji v Starej Haliči (20. 7. 2013). Po tom

čo nám tesne ušlo finále (po prehre 2:3 s Vidinou) sme v súboji o tretie mieste porazili výber Hasičov 6:0. Ďalším turnajom, na ktorom sa muži dňa 27. 7. 2013 zúčastnili, bol turnaj v Mičinej. Obsadili sme 4. miesto. V čase, keď píšeme tieto riadky, vrcholí príprava mužstiev na štart novej sezóny 2013/2014. Veríme, že sa našim tímom podarí pripraviť tak, aby ich hra prinášala divákovi radosť. My a organizačný tím sa zaväzujeme, že budeme robiť všetko preto, aby sme našim mužstvám vytvorili čo najlepšie podmienky na fungovanie a ďakujeme všetkým priaznivcom futbalu za ochotu a pomoc pri dosahovaní týchto cieľov. Aktuálne sa konečne rozbehla výstavba („vysnívanej“) tribúny, ktorá by mala byť postavená svojpomocne za pomoci sponzorov (za poskytnutý materiál ďakujeme najmä spoločnostiam KABEL TELEKOM, s.r.o. – p. Ladislav Kováč a KROVY-SK s.r.o. – p. Ľubomír Ondříš, obci Halič a za pomoc pri realizácii p. Hochholzerovi, p. Ďurďíkovi, p. Nosáľovi, p. Tóčíkovi, p. Drugdovi, p. Fekiačovi, p. Válekovi, p. Zvarovi a ostatným, ktorí sa na jej stavbe podieľajú). Tribúnu by sme radi slávnostne otvorili na Haličských slávnostiach. Ďalšou novinkou bude atraktívne domácie zápasy pre rodinky s deťmi prostredníctvom súťaží pre deti o ceny, ktoré budú prebiehať cez prestávku medzi polčasmi. Aj takto by sme chceli z domácieho zápasu urobiť kultúrno-spoločenskú udalosť pre všetkých. Na záver by sme ešte radi úprimne poďakovali tým, ktorí futbalu v našej obci nezištne pomáhajú a podporujú ho a bez ktorých by jeho fungovanie bolo nemysliteľné (samozrejme, nebránime sa ani oprávnenej kritike, ktorú si radi vypočujeme). Poďakovanie osobitne patrí predovšetkým obci Halič,

najmä p. starostovi Vladimírovi Rehanekovi a všetkým poslancom OZ, Petrovi Mikušovi, Andrejovi Hučkovi, Michalovi Nosáľovi, ktorí ako hráči prevzali v náročnom období vedenie klubu a venovali jeho vedeniu svoj osobný čas a energiu, baru Elko – p. Šandulová a Štefan Nosáľ, za bezplatné občerstvenie a materiálnu podporu, hospodárovi Petrovi Bukovcovi a p. Horváthovej za príkladnú starostlivosť o hraciu plochu, areál a priestory klubu, Mirke Švihlovej, Bebe Bukovcovej, Milanovi Zvarovi ml. za pomoc pri práci s mužstvami, Štefanovi Drugdovi a Tiborovi Hochholzerovi ml. za nezištnú pomoc pri zabezpečovaní fungovania klubu, p. Vyletelovi za ochotu trénovať a zabezpečovať dopravu pre hráčov žiackeho mužstva, p. Ing. Dávidovej za starostlivosť o ekonomickú administratívu klubu, všetkým, ktorí pomáhali pri organizácii domácich zápasov a menovaným sponzorom Memoriálu Jozefa Molnára. Poďakovanie patrí aj predchádzajúcemu výboru za odvedenú prácu v náročných časoch, p. Pročkoví za bezplatné poskytovanie dopravy a všetkým, ktorých sme nestihli vymenovať a ktorí akokoľvek pomohli a pomáhajú fungovaniu futbalu v našej obci.

Mužstvo „Dospelí“ – tréner Ivo Závracký, vedúci mužstva Milan Zvara, zdravotníčka Miroslava Švihlová. V sezóne 2012/2013 skončili naši muži v I. triede na (vzhľadom na okolnosti) uspokojivom 5. mieste so ziskom 36 bodov. Za umiestnenie vďačíme najmä silnej jesennej časti súťaže, kde sme nabírali dostatočný počet bodov. Jarná časť bola kritická. S mužstvom sme mali množstvo organizačných, materiálnych a personálnych problémov. Mladému mužstvu chýbali skúsenosti a disciplína. Napriek tomu

by sme chceli poďakovať všetkým hráčom, že to vydržali. Odmenou im môže byť teraz, po doplnení kádru o skúsených hráčov a kvalitného trénera, možnosť ukázať svoje kvality. Dúfame, že do novej sezóny vstúpime tou správnou nohou a hrou ulahodíme oku náročného diváka.

Mužstvo „Dorast“ – tréner Michal Nosáľ, vedúci mužstva Štefan Nosáľ, zdravotníčka Beáta Bukovcová. Mužstvo dorastu po dobrej jesennej časti v jarnej doslova pohorelo. V niektorých momentoch bol prístup hráčov k zápasom a tréningovému procesu doslova katastrofálny a nevhodný futbalistu. Veríme, že si chlapci vstúpili do svedomia a pod vedením ambiciózneho trénera Miška Nosáľa nám v novej sezóne predvedú futbal, na ktorý sme u mužstva dorastu (pre náš klub dlhodobo najúspešnejšieho) zvyknutí. V ročníku 2012/2013 V. ligy dorastu skočili naši chlapci na nelichotivom 11. mieste so ziskom 27 bodov.

Mužstvo „Žiaci“ – tréner Ján Vyletel. V sezóne 2012/2013 mužstvo žiakov skončilo v I. triede na konečnom 11. mieste so ziskom 17 bodov. Slabinou mužstva bol nedostatok hráčov. Z toho dôvodu do novej sezóny 2013/2014 nebolo mužstvo žiakov prihlásené do žiadnej súťaže; zostávajúci hráči TJ Slovan Halič pôsobia dočasne v žiackom mužstve Starej Haliče. Veríme, že sa nám podarí káder do budúcej sezóny obnoviť a pripraviť ho do súťaže.

Družstvo „Ženy“ – tréner p. Pavlovič, vedúci mužstva Milan Cvancinger. Družstvo žien v aktuálnej sezóne súťaže II. liga sk. Sever, skončilo na 5. mieste. Dievčatám gratulujeme. Chod ženského mužstva materiálne a finančne podporuje p. Pročko.

Výbor TJ Slovan Halič

Rozlosovanie futbalových zápasov (dospelí)

1K	04.08.13	I. Trieda	FTC Fiľakovo (B)	TJ Slovan Halič
2K	11.08.13	I. Trieda	TJ Družstevník Hrnčiarska Ves	TJ Slovan Halič
3K	18.08.13	I. Trieda	TJ Slovan Halič	SC Čakanovce
4K	25.08.13	I. Trieda	TJ Slovan Šiatorská Bukovinka	TJ Slovan Halič
5K	01.09.13	I. Trieda	TJ Slovan Halič	MŠK Podrečany
6K	08.09.13	I. Trieda	TJ Santrio Láza	TJ Slovan Halič
7K	15.09.13	I. Trieda	TJ Slovan Halič	ŠK Slovan Vidiná
8K	22.09.13	I. Trieda	TJ Štart SZ Kokava nad Rimavicou (A)	TJ Slovan Halič
9K	29.09.13	I. Trieda	TJ Slovan Halič	ŠK L+M AQUA Rapovce
10K	06.10.13	I. Trieda	TJ "Slovan" Hrnčiarske Zalužany	TJ Slovan Halič
11K	13.10.13	I. Trieda	TJ Slovan Halič	OŠK Uhorské (A)
12K	20.10.13	I. Trieda	Cinobanský športový klub	TJ Slovan Halič
13K	27.10.13	I. Trieda	TJ Slovan Halič	OŠK Boľkovce (A)
14K	23.03.14	I. Trieda	TJ Slovan Halič	FTC Fiľakovo (B)
15K	30.03.14	I. Trieda	TJ Slovan Halič	TJ Družstevník Hrnčiarska Ves
16K	06.04.14	I. Trieda	SC Čakanovce	TJ Slovan Halič
17K	13.04.14	I. Trieda	TJ Slovan Halič	TJ Slovan Šiatorská Bukovinka
18K	20.04.14	I. Trieda	MŠK Podrečany	TJ Slovan Halič
19K	27.04.14	I. Trieda	TJ Slovan Halič	TJ Santrio Láza
20K	04.05.14	I. Trieda	ŠK Slovan Vidiná	TJ Slovan Halič
21K	11.05.14	I. Trieda	TJ Slovan Halič	TJ Štart SZ Kokava nad Rimavicou (A)
22K	18.05.14	I. Trieda	ŠK L+M AQUA Rapovce	TJ Slovan Halič
23K	25.05.14	I. Trieda	TJ Slovan Halič	TJ "Slovan" Hrnčiarske Zalužany
24K	01.06.14	I. Trieda	OŠK Uhorské (A)	TJ Slovan Halič
25K	08.06.14	I. Trieda	TJ Slovan Halič	Cinobanský športový klub
26K	15.06.14	I. Trieda	OŠK Boľkovce (A)	TJ Slovan Halič

Výpis z evidencie obyvateľov

Prihlásení: Šarlota Domoková, František Domok, Juliana Husáriková, Ing. Vojtech Husárik, Anita Potočná, Marta Borošová, Arianna Tamara Šoóšová, Ing. Martina Tomanová, Romana Fúsková

Odhlásení: MUDr. Eva Kemeníková, Zoltán Kováč, Erika Molnárová, Mgr. Ľubomír Ondris, Mgr. Eva Ondrisová, Nino Ondris, Tomáš Ondris, Darina Rapčanová

Uzavreli manželstvo: Anita Kalčová a Vladimír Potočný, Ing. Jozef Kemeník a MUDr. Eva Čomajová, Ing. Martina Strašíková a Ing. Matúš Toman

Narodili sa: Nina Pružincová, Marek Babic, Róbert Pavlík, Peter Fajčík, Patrik Berky, Sofia Hrončeková, Barbara Kotmanová

Umreli: Ernest Horváth, Ladislav Arvai, Rozália Kováčová, Etela Berkyová

Počet trvalo prihlásených obyvateľov Obce Halič k 31. 7. 2013 je 1658.

Obecná knižnica ako dôstojný kultúrny stánok

Význam knižníc poznali už naši dávni predkovia. Ináč by iste nebola vznikla ani Alexandrijská knižnica, ani Gašpar Fejérpataky-Belopotocký by ako kníhtlačiar nebol založil sám pre seba konkurenčný podnik – prvú ľudovú požičovňu kníh. V posledných rokoch vznikla knižniciam konkurencia v podobe počítačov a internetu. Možno aj táto skutočnosť podnecuje knižnice a jej pracovníkov k väčším aktivitám, k uskutočňovaniu zaujímavých podujatí, neustálemu dopĺňaniu knižničných fondov a k celkovej modernizácii knižníc. Obecná knižnica v Haliči vznikla v roku 1930. Za posledných dvadsať rokov sa dvakrát rozšírila – o priestory bývalej školy (neskôr skladu CO) a bývalú kanceláriu starostu, avšak knižničné regály majú lepšie časy už dávno za sebou. Poprehýbané pod ťarchou kníh niektoré držia pokope

už len silou vôle. Len tie, ktoré to už úplne vzdali a skutočne sa rozsy-pali boli vymenené – spolu až dva. Využívame nábytok, ktorý sme dostali zadarmo zo zrušeného Domu dôchodcov. Pôvodná drevená podlaha tiež nevyzerá práve najlepšie. Práve v týchto dňoch sa nám opäť podarilo zakúpiť nový regál pre náučnú literatúru, ktorý však kritickú situáciu priestorov a vybavenia knižnice veľmi nevyrieši. O to viac sa snažíme knižnicu zásobovať knižnými novinkami pre čitateľov všetkých vekových kategórií. Organizujeme aj podujatia, cieľom ktorých je získať nových čitateľov najmä z radov detí. Oceňujeme, keď s detským čitateľom navštívi knižnicu aj rodič a spolu prekonzultujeme výber vhodnej literatúry, či rôznych podujatí. Vážime si aj pomoc rodičov pri organizovaní podu-

jatí a radi privítame ich nápady a spoluprácu pri získavaní pozitívneho vzťahu ku knihám. Potešujúce je, že obec vo svojom rozpočte každoročne vyčleňuje dostatočné množstvo finančných prostriedkov na nákup nových kníh. Začínáme s balením kníh do fólie, aby sa zvýšila ich životnosť. V čo najkratšom čase bude potrebné knižnicu zrekonštruovať a rozšíriť podľa už pripravených projektov. Naším cieľom je, aby sa knižnica stala modernou vedeckou, kultúrnou, informačnou a vzdelávacou inštitúciou. Mali by pribudnúť aj priestory pre múzeum. Na to však potrebujeme väčšie množstvo finančných prostriedkov, a preto je potrebné, aby sa už teraz pri rozdeľovaní peňazí a zostavovaní rozpočtov počítalo aj s týmito aktivitami.

Mária Veselovská
vedúca knižnice

Hudobno-spevácka skupina Haličan

Milí Haličania, určite mi dáte všetci za pravdu, že aj napriek ťažkej ekonomickej situácii majú vždy väčšiu cenu tolerancia, korektný ľudský vzťah, pochopenie a pomoc človeka človeku. S vďakou v mene svojom a som presvedčená, že i v mene Hudobno-speváckej skupiny HALIČAN ďakujem poslancom obecného zastupiteľstva i pracovníkom OÚ za ich ústretovosť a ochotu spolupracovať. Pán podstarosta **Mgr. Alexander Udvardy** Vám patrí veľké **ĎAKUJEM** za vypracovanie úspešných projektov pre Hudobno-spevácku skupinu HALIČAN. Ste človek nezaujatý,

rozvážny, otvorený, schopný a ochotný pomáhať. Hudobno-spevácka skupina HALIČAN sa predstaví s novým programom, ktorý sme mohli zrealizovať s finančnou podporou Banskobystrického samosprávneho kraja a Ministerstva kultúry SR. **Vďaka finančnej podpore sme si mohli obstarat' kroje a krojové súčasti, príslušenstvo k hudobným nástrojom, rekvizity, propagačný materiál, dopravné a cestovné náklady.** Moje poďakovanie patrí všetkým členom Hudobno-speváckej skupiny HALIČAN, našim divákom, bez ktorých by naša práca nemala význam. Možno si kladiete

otázku, čo do budúcnosti. Chceme pokračovať v tom, čo sme začali a chystáme pomaly pre Vás už ďalšie pásmo zvykoslovnia. Aké? Nechajte sa prekvapiť. Potešilo by nás však, keby sa naša skupina rozrastala o nových členov, ktorých veľmi radi privítame v našom kolektíve. Všetci sú vítaní. Folklór, ktorý robíme, vyžaduje celého človeka, ktorý v ňom vidí radosť a krásu, ktorú rozdáva ostatným. Ak by si niekto myslel, že to robíme pre peniaze je na veľkom omyle. Je to náš koníček, ktorý vás musí baviť, ktorý vás musí pohltiť a to bez nároku na odmenu, pretože našou najväčšou odmenou

je úsmev a potlesk diváka. Nakoniec si dovoľujem vysloviť ešte jedno najvrúcnejšie želanie – vynaložme a zmobilizujme všetky naše sily, scho-

pnosti, skúsenosti, um i talent pre to, aby život v našej obci bol zo dňa na deň plnohodnotnejší, spokojnejší, pretože naši spoluobčania, všetci

Haličania si to určite zaslúžia. S úctou a vďakou

Janette Káková

Hudobno – spevácka skupina HALIČAN
Vás pozýva na premiéru programu pod názvom

Na haličskej svadbe

17. augusta 2013 o 18.00 hod, v Haliči

Kozmetický salón Exceptional skin

KAŽDÁ ŽENA MÔŽE BYŤ NAJKRAJŠIA

Ponúkam:

- Farbenie rias a obočia
- Formovanie obočia
- Depilácie tváre a tela teplým voskom
- Masáže tváre a dekoltu
- Klasické čistenie pleti a ošetrovanie pleti
 - Digitálnym ultrazvukom
 - Skin scubberom (čistenie pleti ultrazvukovou špachtľou)
- Pleťové masky (vyživujúce, liftingové, na problematickú pleť,...)
- Líčenie (večerné, plesové, svadobné, denné) ...

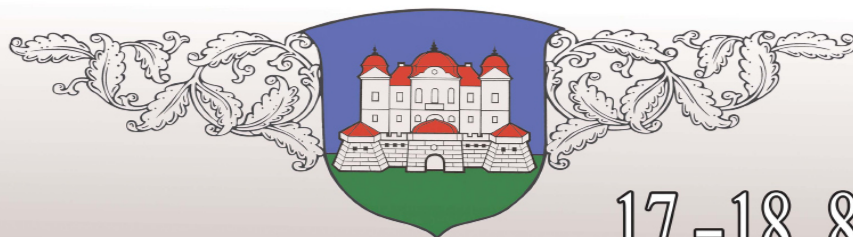
Nikoleta Káková - Družstevná 6 Halič

Objednávky na tel.č. 0948/ 234 238 0944/ 584 260

Riešenie hlavolamu

Keď prišiel cestovateľov sprievodca za neznámym domorodcom, spýtal sa ho: "Z akého kmeňa si?" Ak bol neznámy domorodec z kmeňa pravdovravných, povedal by, že je z kmeňa pravdovravných. Ak bol neznámy domorodec z kmeňa klamárov, tiež by povedal, že je z kmeňa pravdovravných. Ak sprievodca následne povedal cestovateľovi, že neznámy domorodec je z kmeňa pravdovravných, neklamal a povedal mu to, čo počul – pravdu. Teda sprievodca bol z kmeňa pravdovravných.

OBEC HALIČ VÁS POZÝVA NA

17.-18. 8. 2013

Haličské slávnosti

Sobota 17. august

- 10.00 ZŠ s MŠ v HALIČI - "SUPERTRIEDA" a vystúpenie SZUŠ Lučenec-Opatová
10.40 DOBOVÉ TANCE - dedinské z prelomu 14. a 15. st. s výučbou divákov
11.15 ŠERMIARSKÉ VYSTÚPENIE - ukážka boja v zbroji aj bez zbroje, scénka "Krčma a mlyn"
12.00 MILAN GIBALA A SEKEREŠOVCI Z PIEŠŤA
12.15 SOKOLIARSTVO KANÁT - letové ukážky dravcov z obdobia 14. storočia
13.00 VERBOVAČKA - interaktívne historické vystúpenie pre deti, ktoré budú zverbované do armády a budú trénovať boj s nepriateľom
13.40 PRÍHOVOR STAROSTU OBCE
13.45 SENIORSKÝ FOLKLÓRNY SÚBOR BURINKA z Bratislavy
14.10 ORIENTÁLNE TANCE - štýl tribal a medieval tribal, skupinové choreografie aj jednotlivé improvizácie
14.25 JAMADAN - bubnová show
15.00 ORIENTÁLNE TANCE - II. časť
15.15 PALNÉ ZBRANE - ukážka palných zbraní a scénka "Žán, dnes budeš líška"
15.50 L.C.B. COUNTRY BAND
17.00 QUEENMANIA - slovenský "Fredy Mercury" Peter Pačút spieva hity skupiny Queen
18.00 NA HALIČSKEJ SVADBE - Hudobno-špevácka skupina HALIČAN

Nedeľa 18. august

- 11.00 SLÁVNOSTNÁ SV. OMŠA v rímskokatolíckom kostole
16.00 MAJSTROVSKÝ FUTBALOVÝ ZÁPAS TJ Slovan Halič - SC Čakanovce (ihrisko TJ)

SPRIEVODNÁ AKCIA: Výstava 40 reprodukcí obrazov maliara a lekárnik Tivadara Kosztka - Csontváryho (*5.7.1853 Sabinov - +20.6.1920 Budapešť), ktorý pôsobil a tvoril aj v Haliči. Realizáciu výstavy podporila Nadácia SPP.

Haličské zvesti - občasník občanov - vydáva Obecný úrad v Haliči - zdarma - Povolené OkÚ v Lučenci č. OÚ MOMT - 01/93 - rediguje redakčná rada - zodpovedný redaktor: Mgr. Alexander Udvardy - členovia: Veronika Belková, Božena Hochholcerová, Milan Rapčan, Vladimír Rehanek, Mária Veselovská - redakcia: Ulica mieru 66, 985 11 Halič - tel.: 047/4392356 - foto: Vladimír Rehanek - grafika: Hubert Veselovský - tlač: RENO